

Seznam kapitol

1.	Kvantum teorií	4
2.	Setrvačná inovace	9
3.	Revoluce	14
4.	Základ hmoty	17
5.	Princip hmotnosti	21
6.	Hmota jako stroj	26
7.	Gravitace	30
8.	Jiný vesmír	34
9.	Rychlost světla	37
10.	Vesmírné rozpínání	39
11.	Exploze ničeho, nikde a nikdy	44
12.	Einsteinův čas	48
13.	Izolace éteru	53
14.	Absolutní éter a absolutní nula	57
15.	Éter	59
16.	Makro-mechanika	64
17.	Rotační akcelerace	68
18.	Oběžná balance	71
19.	Merkur	76
20.	Relativita hmotnosti	81
21.	Odtahovací efekt	83
22.	Zarovnávání těles	89
23.	Vulkanická činnost a magnetický motor	91
24.	Černá díra v galaktickém středu	96
25.	Slunce	102
26.	Černá díra jako počátek	105
27.	Mladá planetární soustava	108
28.	Přirozený výběr	111
29.	Vesmír	114
30.	Lehká kritika	120
31.	Kvantová mechanika	123
32.	Vesmírná spravedlnost	125
33.	Kvantová mechanika a její pilíře	127

34.	Kvantová provázanost	134
35.	Dva světy, táž pravidla	135
36.	Klíč	136

Kapitola 1. - Kvantum teorií

Vítej vzácná Čtenářko, vítej drahý Čtenáři. Sestro, bratře, na Zemi.

V této knize tě chci zavést do světa, o jehož existenci nemáš ponětí. Je to svět fantazie, ale i logiky. Spojení dvou naprosto odlišných prvků, které však jsou, při správném užití, prostředkem k poznání. Ukážu ti, že svět, ve kterém žiješ, je odlišný od tvých představ, skrytý před tvým pohledem či taktéž naprosto svobodný a neprobádaný.

Jmenuji se Mabus. A za touto knihou se skrývá skutečný příběh, plný tajemství a lidské touhy ve všech podobách. Pravda se otvírá pouze vidoucím. Jen Ty rozhodneš, který ze dvou světů je ti bližší. Ten, který Ti představím, nebo ten současný.

Lidskou rasu a její život provází mnoho neznámých. V jejím původu, současnosti i ve vizi její daleké budoucnosti.

Zamysli se na malou chvíli, kolik tajemství je součástí lidského života. Zasní se a jmenuj jen v myšlenkách alespoň některé, jen ty, co tě napadnou, a po kterých nejvíce toužíš. Vyslov je a díky této knize na ně můžeš najít odpověď.

Nejsem čaroděj a nehádám z karet. Nalezl jsem klíč k poznání. Je ukrytý v každé lidské mysli, v harmonii fantazie a logiky.

Mohu Tě jej naučit a také doufám, že Tvé vyslovené touhy v Tobě vzejdou ve formě poznání, dříve, než tuto knihu dočteš.

Nalezením klíče jsem dosáhl svých možností a tyto Ti představím. Čas ukáže, kolik toho jde napsat do jedné obyčejné knihy. Stránku za stránkou budeš objevovat svět, který jsi jako muž logicky předpokládal nebo jako žena ve svých snech, toužebně doufala.

Co jeden nazývá magií, může druhý chápat jako vědu. Avšak který z těch dvou je vědec, a který snílek, není v dnešním světě zřejmé.

Ukážu Ti fyziku, vesmír a jeho síly takovým způsobem, kterým nikdo na Zemi už velmi dlouho nesmýšlel. Dokážu Ti, že naši dávní předkové byli hodni úcty, a jejich odkaz není jen zapomenutým poznáním, ale poznáním nepochopeným. Pochopíš-li souvislosti v této knize, v tobě ta skutečnost vzejde.

Dnešní doba jedenadvacátého století je přehlcena inovací. Novinky všeho druhu se vnucují naší pozornosti v každém pohledu. Lidé sami už ani nereagují na nic nového. Už je všeho tolik, že nikdo nedoufá a ani nesní o něčem úžasném. Lidé zmařili svou fantazii a přestali snít v jakékoli úrovni. Na poli vědeckém a pohledu na všechen vesmír je to stejné,

ba ještě mnohem zjevnější, než v jiných oblastech. Tam, kde se vědci současnosti snaží obecnou veřejnost přesvědčit o své fantazii a nabídnout pohled na vesmír, dochází k těm nejhorším zločinům proti základnímu prvku kreativity. Vědci ze své vlastní neschopnosti snění, ubíjejí obecnou veřejnost v polo-funkčními teoriemi, kde se naprosto vytratila jakákoli badatelská soudnost. Vědci násilně převzali úděl nás myslitelů, když onu fantastiku začali mařit ve svých vlastních snech.

Dnes není fantastického příběhu, kterému by bylo dovoleno jít jinou cestou, než nejzazšími vědeckými teoriemi. Lidé už nesmýšlí jiným způsobem, než onou sterilní vědeckou setrvačností, která se popularizačními nástroji vtiskává do přesvědčení všeho lidstva.

Druhou frontou této invaze proti přirozené fantazii lidstva jsou vědečtí skeptikové vší úrovně. Tito ničí fantazii veřejnosti a duševní rozvoj neustálým omíláním vědeckých předpokladů. Ačkoli je to právě ona věda, která v nynějším stavu připouští, že se dostala na hranici, kde si nedokáže poradit, přesto nic nezastaví neustálou averzi proti novým řešením.

Netvrdím, že bychom měli zanechat jakéhokoli vědeckého výzkumu a prohledávat bludné esoterické kouty. Víím, že existuje cesta, kde může lidstvo využít obojího principu. Vědecké skepse i esoterické fantazie.

Pochopil jsem, že vesmír je duálním systémem, který pracuje v nejjednodušších pravidlech, která jsou paradoxně tisíce let součástí lidské historie.

Býval jsem jako kterýkoli jiný snílek. Toužil jsem a doufal, že existuje víc než svět, který mi tato doba ukazuje. Ta touha jej objevit mne vedla a snad nyní povede i Tebe.

Začal jsem jako naivní spisovatel, který si ukládal příběhy do šuplíku. Ve svých knihách jsem se pokoušel nabídnou svou fantazii. Ovšem s hořkostí jsem zjistil, že pokud nabízím něco, co se odlišuje od nynějších vědeckých představ, lidé jinou možnost vůbec nejsou ochotni připustit a zcela ji ignorují. Je-li nová představa vesmíru tak zásadní, že převrací přesvědčení dokonce několika generací, je setrvalostí lidské představivosti znemožněno se nad touto možností, v základním smyslu badatelském byt' jen zamyslet.

Tedy jsem byl donucen, jako spisovatel, změnit svůj záběr. Místo abych pouze nabízel fantazii čtenářům, kteří ji nehledají, doufám v podrytí stávajících vědeckých představ, a tedy skepse proti řešením, která stojí za neschopností nových úvah. Jsem spisovatelem bojujícím za lidskou fantazii, ale i rozum.

Kreativita je nástrojem lidského objevování. Snad proto jsou právě naše ruce

symbolem kreativity. Tato unikátní část lidského zakončení umožňuje vysokou variabilitu v manipulaci s předměty, a člověk se díky ní mohl technologicky rozvíjet. Dnes si mnozí lidé myslí, že nejpodstatnějším mechanismem lidské kreativity je jeho unikátní mozek. Ovšem v počátku to byly právě lidské ruce, které umožnily člověku zařadit do standardu jeho setrvalého prostředí, nové prvky.

Harmonií jemné práce rukou a vycvičené mysli vynikají ta nejlepší lidská díla. Mistrovská spojení, jež se v generacích nových učenců předávala v řemeslech jakéhokoliv zaměření, dosahovala výsledků, které nikdy nepřekoná sebelepší nástroj.

Kreativita, tedy obrazné uchopení něčeho zcela nového, je důležitým aspektem lidského objevování v jakékoli podobě.

Avšak při velikosti záběru dnešního technologického potenciálu má člověk mnoho možností, jak svou kreativitu projevit. Ve vývoji člověka se tímto základní pravidla změnila. Ruce již nenabízí nové prvky kreativity. Tuto vlastnost převzalo myšlení, při užití technologicky složitých systémů či nástrojů.

Když řemeslník použije technologického postupu, který při několika opakováních projevuje jen neúspěch, tento postup změní, či jej naprosto zavrhne. Avšak při složitosti postupů dnešního vědeckého objevování není tak jednoduché určit, zda je struktura postupů správná či špatná. Nedochozí tedy ke kontrole, která by si vynutila naprostou změnu celého postupu. Díky složitosti a záběru dnešní vědecké činnosti je celý proces bádání rozdělen do mnoha podskupin, které se díky prohlubující specializaci stále více izolují. Tato technika tedy znemožňuje ověřit, zda je celý strukturovaný systém správný.

Tento badatelský systém takzvaného dlouhého řetězu navrhl již René Descartes na počátku sedmnáctého století. Každé jednotlivé očko řetězu představuje jeden prvek ve struktuře poznání. Napojováním jednotlivých částí teoretické práce různých badatelů dovoluje tento systém pokračování výzkumu a slouží i k ověřování, díky zapojení více badatelských struktur s vícero postupy. Ovšem, pokud si uvědomíme, že každý jednotlivý badatel, tedy vědec, pracuje pouze v uzavřené části řetězu, postrádá onu komplexní představu ověření funkce celého systému. Při složitosti dnešních teorií, dotýkajících se atomového světa či naopak vesmíru, taková možnost naprostého potvrzení systému neexistuje. Pokud je tedy celý komplexní systém narušen, vlivem špatných vstupních hypotéz, je velmi těžké takovou chybu odhalit. Jsem přesvědčen, že řešením pro takovou chybu celé struktury badatelského směru bude pouze logika. Tato bude konfrontovat každou jednotlivou skutečnost v celé stávající struktuře teorií, s nutností celkové představy funkce. Dá se tedy prohlásit, že dokud nebude celý lidský systém vesmírných sil naprosto objasněn a jeho struktura nebude logická a funkčně navazující, celý badatelský systém je